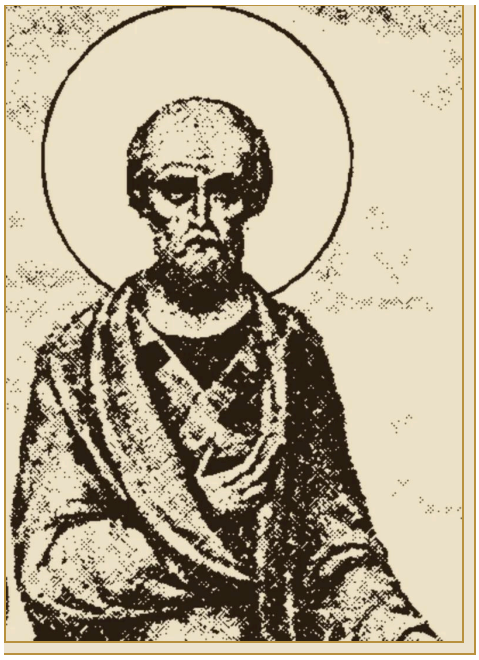

Apostolisk succession

från S:t Evodius, en av de sjuttio, genom patriarkaten i Antiokia och Moskva, fram till i dag

i successionslinjen för

Hans Högvördighet*

Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡

Biskop för folken, under apostoliskt uppdrag

1. S:t Evodius, en av de sjuttio CO

utsänd av Kristus bland de sjuttio omkring år 30 e.Kr. (Lukas 10:1)
den förste biskopen av Antiokia efter S:t Petrus, omkring år 53 e.Kr.

Denna linje av apostolisk succession sträcker sig från aposteln Evodius, omkring år 30 e.Kr., fram till i dag, ett tidsspann på 1 996 år räknat till år 2026.

Successionen från S:t Evodius till Gregorios IV, patriark av Antiokia, följer förteckningen över patriarkerna av Antiokia som förs av Grekisk-ortodoxa patriarkatet av Antiokia: samma förteckning genom vilken Ortodoxa kyrkan i Antiokia härleder sin egen apostoliska succession till S:t Petrus, den förste biskopen av Antiokia, som S:t Evodius efterträdde.

S:t Evodius vördas som apostel bland de sjuttio av Ortodoxa kyrkan, som firar hans festdag den 7 september och räknar honom till de sjuttio apostlar som vördas gemensamt den 4 januari. Romersk-katolska kyrkan vördar honom som S:t Evodius, biskop av Antiokia, den 6 maj. Historikern Eusebios angav omkring år 325 e.Kr. att han var den förste biskopen av Antiokia efter S:t Petrus, och De apostoliska konstitutionerna uppger omkring år 380 e.Kr. att S:t Petrus insatte honom.

Vigningarna till biskopsämbetet skedde, från den ene till den nästa, genom de kyrkor som nämns nedan.

Några av biskoparna i denna linje vördas också som helgon. Tecknen vid deras namn gäller endast livets helighet. De har ingen betydelse för giltigheten av någon vigning: varje biskop som

anges har sin plats i successionen på samma villkor, oavsett om han vördas som helgon eller inte.

S:t Helgon: en som en kyrka offentligt vördar såsom en som har levt ett liv i heroisk helighet och nu är hos Gud, och vars minne den bevarar i sin kalender. I den tidiga Kyrkan erkändes helgon genom de troendes och deras biskopars acklamation; senare genom formell kanonisering i Romersk-katolska kyrkan och glorifiering i Ortodoxa kyrkan.

Sal. Salig: i Romersk-katolska kyrkan en som har saligförklarats, det formella steg som föregår kanoniseringen som helgon.

C Vördas som helgon eller salig av Romersk-katolska kyrkan.

O Vördas som helgon av Ortodoxa kyrkan.

CO Vördas som helgon av både Romersk-katolska kyrkan och Ortodoxa kyrkan.

Röd Martyr: en som gav sitt liv för tron.

Kyrkorna är inte alltid eniga om vem som är helgon. En kyrka kan vörda en person som en annan inte vördar, och tecknen visar vilken kyrka som vördar var och en.

Antiokia

Biskopssätet i Antiokia, där ”lärjungarna först begynte kallas »kristna»” (Apostlagärningarna 11:26), grundat av S:t Petrus innan han begav sig till Rom. Biskoparna och patriarkerna av Antiokia från S:t Ignatios, som efterträdde S:t Evodius, till Kyrillos V, enligt den förteckning som kyrkan i Antiokia för över dem.

2. S:t Ignatios CO *Martyr* 68
3. Heron I 100
4. Kornelios 127
5. Heron II 151
6. S:t Theofilos CO 169
7. Maximos I 188
8. S:t Serapion CO 191
9. S:t Asklepiades CO 212
10. Filetos 218
11. Zebinos 232
12. S:t Babylas CO *Martyr* 240
13. Fabios 253
14. Demetrianos 256
15. Amfilokios 263
16. Paulus av Samosata 267
17. Domnos I 270
18. Timaios 273
19. Kyrillos 277
20. Tyrannion 299
21. Vitalios 308
22. S:t Filogonios CO 314
23. Paulinus 324
24. S:t Eustathios CO 325
25. Eulalios 332
26. Eufronios 333
27. Flakillos 334
28. Stefan I 341
29. Leontios 345
30. Eudoxios 350
31. S:t Meletios CO 354
32. Anianos 357
33. Euzoios 360

34. Dorotheos 370
35. Paulinus II 371
36. Vitalios II 376
37. S:t Flavianos I CO 384
38. Porfyrios 404
39. Alexander 408
40. Theodotos 418
41. Johannes I 427
42. Domnos II 443
43. Maximos II 450
44. Basileios 459
45. Akakios 459
46. Martyrios 461
47. Petrus Valkaren 465
48. Julianos 466
49. Johannes II 475
50. Stefan II 490
51. Stefan III 493
52. Kalandion 495
53. Johannes Kodonatos 495
54. Palladios 497
55. Flavianos II 505
56. Severus 513
57. Paulus II 518
58. Eufrasios 521
59. S:t Efraim O 526
60. Domnos III 546
61. S:t Anastasius I Sinaiten CO 561
62. S:t Gregorios CO 571
63. S:t Anastasius II CO *Martyr* 599
64. Gregorios II 610
65. Anastasius III 620
66. Makedonios 628
67. Georgios I 640
68. Makarios 656
69. Theofanes 681
70. Sebastian 687
71. Georgios II 690
72. Alexander II 695
73. Stefan IV 742
74. Theofylaktos 748
75. Theodoros 767
76. Johannes IV 797
77. Job 810
78. Nikolaos 826
79. Simeon 834
80. Elias 840
81. Theodosios 852
82. Nikolaos II 860
83. Mikael 879
84. Zacharias 890
85. Georgios III 902
86. Job II 917
87. Eustratios 939
88. Christoforos 960
89. Theodoros II 966
90. Agapios 977
91. Johannes V 995
92. Nikolaos III 1000
93. Elias II 1003
94. Georgios Laskaris 1010
95. Makarios den dygdige 1015
96. Eleutherios 1023
97. Petrus III 1028
98. Johannes VI 1051
99. Aimilianos 1062
100. Theodosios II 1075
101. Nikeforos 1084

102. Johannes VII 1090
103. Johannes IX 1155
104. Euthymios 1159
105. Makarios II 1164
106. Athanasios 1166
107. Theodosios III 1180
108. Elias III 1182
109. Christoforos II 1184
110. Theodoros IV (Balsamon) 1185
111. Joakim 1199
112. Dorotheos 1219
113. Simeon II 1245
114. Euthymios II 1268
115. Theodosios IV 1269
116. Theodosios V 1276
117. Arsenios 1285
118. Dionysios 1293
119. Markos 1308
120. Ignatios II 1342
121. Pakomios 1386
122. Neilos 1393
123. Mikael III 1401
124. Pakomios II 1410
125. Joakim II 1411
126. Markos III 1426
127. Dorotheos II 1436
128. Mikael IV 1454
129. Markos IV 1476
130. Joakim III 1476
131. Gregorios III 1483
132. Dorotheos III 1497
133. Mikael V 1523
134. Dorotheos IV 1541
135. Joakim IV 1543
136. Mikael VI 1577
137. Joakim V 1581
138. Joakim VI 1593
139. Dorotheos V 1604
140. Athanasios III (Dabbas) 1611
141. Ignatios III (Attiyah) 1619
142. Euthymios III 1635
143. Euthymios IV 1636
144. Makarios III (Zaim) 1648
145. Neofytos I 1674
146. Athanasios IV (Dabbas) 1686
147. Kyrillos V (Zaim) 1694

Det ortodoxa patriarkatet

Från 1724 de grekisk-ortodoxa patriarkerna av Antiokia, från Silvester till Gregorios IV, som 1913, under ett besök i Ryssland, vigde Aleksij (Simanskij) till biskop i Sofiakatedralen i Novgorod.

148. Silvester 1724
149. Filemon 1766
150. Daniel 1767
151. Euthymios 1792
152. Serafim 1813
153. Methodios 1823
154. Hierotheos 1850
155. Gerasimos 1885
156. Spyridon 1892
157. Meletios II (Doumani) 1899
158. Gregorios IV (Haddad) 1906

Moskva och Amerika

Från Aleksij, sedermera patriark av Moskva och hela Ryssland, är varje biskop vigd av den som anges före

honom.

159. Aleksij (Simanskij), sedermera patriark Aleksij I av Moskva ... 1913
160. Ioann (Wendland) ... 1958
161. Joseph John Skureth ... 1966
162. Nils Bertil Alexander Persson ... 1989
163. Samuel Guido, Jr. ... 2004

164.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Gemensam succession med patriarken av Moskva

Den nuvarande patriarken av Moskva och hela Ryssland, patriark Kirill, och biskop Byers delar samma linje av apostolisk succession från S:t Evodius ned till patriark Aleksij I av Moskva (vigd till biskop 1913 av patriark Gregorios IV av Antiokia; patriark av Moskva 1945–1970). Med egna händer vigde patriark Aleksij I de biskopar från vilka båda linjerna härstammar: i linjen till patriark Kirill, metropolit Nikodim (Rotov), år 1960; i linjen till biskop Byers, metropolit Ioann (Wendland), år 1958.

De heliga vigningarna

Ordination
17 augusti 2008, genom handpåläggning, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Palmerton, Pennsylvania.

Biskopsvigning
20 april 2013, genom handpåläggning under firandet av den heliga eukaristin, i St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, som den dagen höll till hos American Legion Post 16, Slatington, Pennsylvania.

Huvudkonsekrator
Hans Högvördighet Samuel Guido, Jr.

Medkonsekratorer
Biskop Bradley A. Varvil
Biskop Michael Byus
Biskop James Thompson

Tjänst

Vigd till biskop den 20 april 2013 inom Lutheran Orthodox Church, Inc., där han sedan tjänade som ärkebiskop för stiftet Western North Carolina. Biskop Byers har inte längre någon anknytning till detta samfund.

Teologie doktor (*honoris causa*), tilldelad av Lutheran Orthodox Church, Inc., den 20 april 2013.

Intygen om ordination och biskopsvigning, tillsammans med fotografier från biskopsvigningen, återges på sidan Om biskopen.

S:t Evodius, ur bilden av de heliga apostlarna Onesiforus och Evodius i det ryska verket *Helgonens liv* (Moskva, 1903–1911), för festdagen den 7 september. Via Wikimedia Commons, public domain; beskuren, tonad och storleksanpassad utifrån originalet.